

forglemte første Gang. — Forslagene under Nr. 41—48 omfatte de Bestemmelser, som Udvalget har foreslaaet med Hensyn til Overligningscommissionen. De ere for en væsentlig Deel Redactionsforandringer, idet nemlig de Paragrapher i Lovudkastet, der omhandle Overligningscommissionen, ikke, som det let vil sees, ere heldig redigerede. Man har derfor fundet det nødvendigt at omsætte Bestemmelserne deri, men dertil har Udvalget knyttet nogle Forslag til Forbedringer i Bestemmelserne om Overligningscommissionens Virksomhed. Disse angaae for det Første saadanne mindre Bestemmelser, som man troer ville være hensigtsmæssige, f. Ex. den Bestemmelse, at der i det Mindste skal være to af Overligningscommissionens Medlemmer tilstede for at fatte en gyldig Beslutning, og den, at Udgifterne ved Overligningscommissionen skulle afholdes af Statskassen. Lovudkastet bestemmer, at disse Udgifter skulle afholdes af Amtsrepartitionssonden, men der findes ikke nogen Bestemmelse om, hvorfra de skulle tages for Kjøbstæbernes Vedkommende, og det synes i det Hele ikke mere end billigt, at Statskassen bærer denne Udgift, saavel som Udgiften til Skattecommissairene. Diæterne og Befordringsgodtgjørelsen for Overligningscommissionens Medlemmer ere dernæst foreslaaede at skulle have samme Størrelse som for Skattecommissairene, og da et æret Medlem har gjort Bemærkning med Hensyn dertil, skal jeg tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, at Udvalget, hvad Diæterne angaaer, har været af den Mening, at der her maatte gives lidt rundelige Diæter, deels fordi man har antaget, at der for Mange kunde være et ikke ganske ringe Arbejde udenfor den Tid, da de Vedkommende netop ere beskæftigede som Skattecommissaire eller Overligningscommissaire, og deels fordi dette Arbejde for Mange vil være ubehageligt. Hvad Befordringsgodtgjørelserne angaaer, maa det erindres, at de Reiser, der skulle foretages, i det aldeles overveiende Fleertal af Tilfælde ikke kunne antages at kunne gjøres med de sædvanlige Postbefordringsmidler, Jernbaner eller Diligencer, men maae foretages rundt omkring paa de forskjellige Veiene til de forskjellige Steder, hvor Ligningscommissionen holdes. Naar en Mand om Morgenen skal kjøre ud

fra det Sted, hvor han boer, skal lade sin Vogn blive holdende hele Dagen over, og derpaa kjøre hjem igjen om Aftenen, har man ikke troet godt at kunne sætte Godtgjørelsen til mindre end 1 Rd. pr. Mil. Langt vigtigere ere dog naturligtvis de øvrige Bestemmelser i Endringsforslagene, hvorved man tilstræber en Udvidelse af Overligningscommissionens Virksomhed. Det er vistnok paa mange Steder i Landet blevet følt som en Ulempe, at der ikke i Krigsskatsloven for indeværende Finantsaar gives nogen Udgang til at faae Ligningen heelt omgjort efter andre Principer, naar der ikke var fleet saa overordentlige Forseelser mod Lovens, at Indenrigsministeren kunde see sig opfordret til at skride ind. Efter Lovudkastet kan der klages af den Skatteyder, hvis Indtægt er ansat for høit; men naar Rogen kommer til at betale for megen Stat, ikke fordi hans Indtægt er ansat for høit, men fordi hans Naboers Indtægt er ansat for lavt, har han ikke efter Lovudkastet noget Middel til at klage. I saadanne Tilfælde er det, at Skattecommissairene skulle træde til, og forsaavidt Vedkommende ikke rigtig kan gjøre sin Anke gjældende ved Forhandlingerne med Ligningscommissionen, maa han kunne bringe Sagen ind for Overligningscommissionen. Dette er en Bestemmelse, som man troer vil have ikke ringe practisk Betydning, og som vil bidrage til, at Ligningen kommer til at gaae for sig med større Retfærdighed og Billighed. Derfor er der i Forslaget under Nr. 43 foresat forskjellige Tilfælde, hvori Ligningen kan bringes ind for Overligningscommissionen. — Den Bestemmelse, der indeholdes i Forslaget under Nr. 46, har ofte været bragt paa Bane, naar der har været Tale om Indkomstskat, og navnlig i Aarene 1850 og 51, da der i Rigsdagen var meget livlige Forhandlinger om Etableringen af en saadan. Naar en Mand ikke gjør Selvangivelse, maa han nemlig ikke, fordi Ligningscommissionen ikke netop usigtlig har truffet hans Indtægt, kunne volde alle de Bryderier, der følge med en Prøvelse af hans Ansættelse for Overligningscommissionen, men der skal være et vist Beløb at løbe paa; for smaa Indtægter af 500 Rd. eller derunder har man dog ikke troet, at man burde sætte det Beløb,